

[Waldorff]

mod de enorme rentefradrag, man kan foretage på eget hus.

Alt i alt må vi så sige, at de stigninger, der her bliver tale om i lejeværdibeskatningen, ikke kan anses for at være urimelige, hvis man tager dem i snit, bl. a. fordi de er langt mindre end de stigninger, man løbende ser for udlejningsbyggeriet. Det, som er problemet i forbindelse med også en isoleret forøgelse af lejeværdibeskatningen, er selvfølgelig de grupper, som har overskud på egen bolig, og her må vi erkende, at lovforslaget fra regeringen indeholder reelle forbedringer for en meget betydelig del af den gruppe, som har overskud på egen bolig, nemlig pensionisterne.

Tilbage bliver der så en gruppe, som stadig væk har det her overskud, og som i en vis udstrækning bliver ramt af lovforslaget. Man kan så sige, at den gruppe i en vis udstrækning får tilgodeset sine interesser med det loft på 3.000 kr., som bliver lagt, og det kan på én led ses som et meget rimeligt forslag, også fordi det undtager de største ejendomme. Men vi kan sige, at vi havde faktisk hellere set, at man lavede en ordning, hvorefter alle, som havde overskud på deres egen bolig, fik lagt loft over lejeværdibeskatningen.

Men som sagt, VS er ikke et forligsparti, og vi har ikke deltaget i drøftelser bag lukkede døre om det her lovforslag. Vi må tage resultatet af arbejdet i skatte- og afgiftsudvalget til efterretning, og vi kan stemme for lovforslaget i den form, hvori det nu ligger.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg vil godt først takke for den afdæmpede, venlige modtagelse, lovforslaget har fået her ved anden behandling. Det er en modtagelse, der står i noget grell modsætning til modtagelsen af betænkningen og det forlig, der ligger bag ved betænkningen.

Jeg forstod på hr. Christophersen, at det særlig var fremgangsmåden, der havde stødt ham, mere end indholdet i lovforslaget. Indholdet i forslaget er der jo strengt taget, uanset om man sidder på den ene fløj eller den anden fløj, midt imellem eller oppe eller nede, ingen grund til at hidse sig op over.

Den gennemsnitlige lejeværdistigning – og jeg siger udtrykkeligt den gennemsnitlige, for

vi ved jo alle sammen, at der er meget store variationer – andrager 628 kr. pr. hus pr. år. Skatten heraf vil i snit andrage ca. 300 kr. Det er det tal, vi snakker om, og derfor vil jeg sige, at de reaktioner, der har været på indholdet af dette forlig, har været helt ude af proportion, grænsende til hysteri. Det er nok uklogt, når man tænker på de mere langsigtede forhandlinger om skatte- og boligproblemer, at overreagere på den måde over for 1979-løsningen, som man har gjort. Jeg kalder det en overreaktion på grundlag af det talmateriale, jeg her har redegjort for.

Når jeg ser på ændringsforslagene, står jeg også lidt uforstående over for, at venstre og konservative, som vel normalt i andre henseender skulle være tilhængere af at forenkle lejeværdiberegningen, kan støtte ændringsforslag nr. 1 fra centrum-demokraterne, idet jeg går ud fra, at dette ændringsforslag medfører, at vi stadig væk skal beregne lejeværdien på grundlag af 15. almindelige vurdering – det er vist korrekt – og da med et tillæg på 38 pct. Kan det virkelig være venstres og konservatives mening, at vi skal vralte videre med vurderingsgrundlaget fra 15. almindelige vurdering? Jeg tror det sådan set ikke, fordi ved andre lejligheder – også når man ser på ændringsforslag nr. 3 – har venstre og konservative erkendt, at 16. almindelige vurdering rent faktisk har fundet sted, og deres ændringsforslag har da også som grundlag 16. almindelige vurdering. Det er da i hvert fald et fremskridt. Også ved andre lejligheder har man tilkendegivet, at når nu vi har fået 16. vurdering, må vi også bruge den som udgangspunkt, og derfor forstår jeg slet ikke, at man vil halte videre med 15. vurdering plus et eller andet, således som det foreslås i ændringsforslag nr. 1. Men det har man formentlig nøje overvejet, og man kommer ikke til nogen anden stilling, fordi jeg fremkommer med disse kommentarer.

Jeg vil til sidst sige, at det forhandlingstilbud, som har ligget fra venstre og konservative, må vel være ændringsforslag nr. 3. Der har jo ligesom været en myte om, hvilke forhandlingsmuligheder der var, og hvilke forhandlingsmuligheder der ikke var. Derfor må jeg vel gå ud fra, at forhandlingstilbuddet har været ændringsforslag nr. 3, hvor man har beregnet procenterne således i forhold til 16. almindelige vurdering, at stigningen skulle være nul. Det vil altså sige, at for første gang